

fremt til et Brug af denne Art, men det forholder sig saa lidt rigtigt, at Veterinairskolens Smedie endog hovedsagelig blev til for at give Underviisning i Beslagsmeddekunsten. Da Veterinairskolen blev til, gif man frem paa den Maade, at Eleverne paa eengang uddannedes til at være Dyr læger og Beslagsmedde, — Kuursmedde, — men den Indretning er man meget fra; derimod har man paa ingen Maade opgivet Beslagsmedien som en Svelfessmedie i Beslagsmeddekunsten, saavel for Veterinaire som for Andre. Den bestaaer netop derfor, og naar der er noget Sted, hvor disse Elever med Letthed kunne faae anatomiske Begreber om Hestens Fods Bessaffenhed og om Hovens Bessaffenhed, saa maa det dog være ved Veterinairskolen, hvor der er anatomiske Cabinetter, hvor der er Sygestalde, hvorhen Heste med Sygdomme af den allervanskeligste Bessaffenhed maae bringes, thi de kunne ikke bringes til Manegen, hvor de ikke kunne helbredes. Veterinairskolens Smedie er paa eengang en Underviisningsanstalt og en Smedie, som for at kunne være en Underviisningsanstalt bestaaer en stor Mængde Heste — jeg har nævnt, at der foretages Hestebeslag i over tusindviis. Der er Anviisninger forhaanden, der er Svelfer forhaanden, der er en i en Række af Aar fra Skolen anerkjendt dygtig Mand i Spidsen for Værkstedet, og der kan hvert Aar modtages 12 Elever, saa at der fra den Side heller ingen Vanskelighed er. Jeg har gjort opmærksom paa, at Veterinairskolens Organisation stod i Forbindelse med Militairstaten; Militairstaten har navnlig havt en Ret og en Adkomst til at faae Manegens Elever underviste i de forskellige Fag, hvori de bør undervises for at kunne være stikede til at indtage deres Stilling som Beridere. Forelæsningerne ved Veterinairskolen have stedse været af en dobbelt Art, idet der holdtes mere dybtgaaende Forelæsninger for de egentlige Veterinairelever, og ved Siden deraf holdtes der Forelæsninger, som passede for

Personer, der skulde have en vis Veterinairkundskab, navnlig til Heste, og som skulde kunne benytte denne Kundskab ved en almindelig Bestragning af Hesten, dens Dyr, dens Hov, enkelte Sygdomme o. s. v., kort sagt, hvad der vedkommer den, der ikke skal være Veterinair af Profession. At man nu gaaer løs paa at ordne Forholdet anderledes og lægge disse Forelæsninger hen paa et andet Sted, kan ikke gjøre, at de Mænd, der eengang have Forpligtelse til at holde den Art dobbelte Forelæsninger, ikke skulle være forpligtede til at blive ved at holde dem; — og at det skulde være bekvemmere for dem at gaae hen paa et andet Sted og holde dem, end at holde dem ved Skolen, hvor de have det hele Apparat ved Haanden, kan jeg ikke troe.

Veterinairskolens Forpligtelse mod Militairstaten er den, som ligger i dens Organisation; dens Smedies Omfang og Størrelse er tilstrækkelig til at undervise 12 Elever aarlig, dens Bestemmelse er at undervise i Beslagsmeddekunsten, og jeg seer altsaa ikke, hvorfor man ikke skulde kunne bruge det Apparat, som saaledes er forhaanden. Naar jeg saa, om jeg maae bruge det Udtryk, sideordnet, subsidiairt, har henvist til andre Smedieindretninger, som findes her i Byen, og som man, isald man har en større Trang, ogsaa kan benytte, Smedieindretninger, der staae under Dyr lægers Tilsyn, under Mænds Tilsyn, som maae være istand til at kunne forklare alt, hvad en Smeddelærling behøver at vide med Hensyn til Hestehovens Bessaffenhed — thi ellers kunde han ikke være Dyr læge —, saa har jeg blot gjort det for at vise, hvor let det er at faae denne Sag bragt i Orden, og hvor vanskelig man gjør den her for at faae disse 5000 Rd.

Jeg ender endnu engang med, at dette er kun een af de Bevillinger, vi gjøre for at tilfredsstille en maaskee forbigaaende Phantaste, medens vi allerede have givet Penge nok til at fyldestgjøre det egentlige Krav.